

fluid, prah

zdravko krstanović

KAKVU HTIO BIH KNJIGU

pomičnu,
u svim pravcima!
koja prostiruć se
kupi pod sobom.
zatvarajuć — otvara se!
da bude žar-ledenica
prva karika njenog lanca
lančano-lanениh reakcija!
recimo: bačva koja pluta
protivno svim fizikama!
planktonalna tektonska
astralna vodeno-suha
rembo ruževič! trokutna vizija!
hitra životinja — ta knjiga —
zameće
pred lovcima trag
pojavljuje se u obliku
planine, snježanice
tučka, gvozdene poluge.
pogađa direktno,
mada neodredljivo!
u paktu s čitaocem
nameće svoje uslove!
gostoprinna: priznaje udio
moljca lavande diktatora!
sve mrvu ih u eksplozivne stranice!
eksplozija za eksplozijom,
a knjiga čitava!

FLUID, PRAH

oko u oku — rumeni val,
pljusak finog praška!
okret lak — more u ramu!
tren drukčiji od svih.
ko svi. a jedan, jedini!
onaj koji reče: silaze bube!
sad odijla se u prašinu,
sve sabraniji. otežao toliko
da već lebdi! videć jasno:

odasvud kuljaju svici!

DRUGI

veče s barbunima, s njim
koji miče usne, mljacka,
raspreda o prašini, žuri
u WC, krivi vrat. lamicom
rado bi ga recnuo, ti,
da nisi samoljubiv.

XX VIJEK, FRAGMENT

šiga, bez razvića
nečujan čovjek u katastru.
oko-zasun, uho-žamor žohara.
utroba se miješa.
živci — ipak — rade.
strah: da mu
ne premjeste sjenku
iz katastra u grob!

SOBA, ONI

potopljeno ogledalo, tronožac,
aerodrom za muve, pribor:
list, ruka, oko. odsudna
bitka: disanje kroz trsku!
šimićev krik. vijesti. zid.
a oni? piju viski, bruse
istorijske makaze. drugi?
piju, bruse. šušakaju
oko stola, hodnicima,
u meni. bruje livadama.
obrću me u snu.

THEM KAJ PHIREL MUNGRRO G'NDO (svet u kojem luta moja misao)

trifun dimić

U prolazu

Za mnom su ostale
gradske kapije.

Velika strast za gledanjem
zaboravlja me na ulici,
po kojoj se traže
pred noć,
nevini dečaci i prostitutke.

Našao sam te u kraju,
gde si sedela sama ispred kuće,
ti i tvoje ime.

Zvao sam te,
i ti si došla k meni
napravljena od laži.

Uzeo sam te ispod ruke
pa smo odlutali.
Evo me ponovo.
Gde si ti?

Celu noć
držao sam otvorena vrata
ali niko nije došao.

Slušao sam pesmu,
iza koje se
odjednom,
začuo nekakav vrisak.

Nisi bila ti.

S romskog preveo autor

četiri pesme

radomir rajković

ŠTA, U STVARI, TRAZIM

Od drugih tražim podatke
koje nisam očekivao;
u toj uzaludnoj igri
dobijam — prazan papir!

Sada se i o meni priča
ono što sam skrivao;
tako tajanstveno nastaju
budalaste reči.

Tišina je sebična,
a sa priličnim zakašnjenjem
isto kažem i za noć.
Na čemu sam?!

SMATRAM DA SAM POKUŠAO SVE

Žitna polja su još uvek žitna polja.
Hleb na stolu nije taj hleb na stolu.
Voda u čaši nije ta voda u čaši.

Savest mi je čista:
smatram da sam pokušao sve!

Moji pradavni drugari misle
— nešto nije u redu sa tobom!
Kako ih vratiti gomili
u kojoj smo svi bili — gomila?!

Naše senke su otišle do đavola.
Ni nade nam nisu bile previše pouzdane.
Jedino pejzaži, te prve ikone,
spokojno nas obmanjuju.

VIZIJA, ILUZIJA, NIŠTAVILO

Jednom, u snu, shvatih
da je budućnost u sobi,
Ovoj!

Nepripremljen, posle sna,
uspevam da volim
svoju slobodu.

Sa zanosom pesnika,
sa vatrenim poljupcem rečenice
— izlazim iz sobe!

Na ulici, zakopčavam kaput
i idem dalje.

ČEŽNJA ZA ZAVIČAJEM

Britka je mogućnost da se ode!
Onda, hajdemo u zavičaj!
Onda, hajdemo u zavičaj
bez želje da se šegačimo,
bez ironičnih inspiracija.

Detalji su samo povod;
ostalo je nepredvidiva ljubav.
Miris trave, baš miris trave
prestaće da nas opija
kada budemo shvatili
da su godine opkolile vreme.

(A to vreme
— to su naši leševi!).